

Στο παρόν κείμενο εκτίθεται η εγγελητική Διδασκαλία περί της Ουσίας στους τρεις πρώτους αρμούς της. Αυτοί είναι: 1. η Φαινομενικότητα, 2. οι Ενουσίες και 3. ο εξ υπαρχής Λόγος. – Το θέμα της Λογικής της Ουσίας είναι η Φαινομενικότητα. Όλες οι περιγραφές του φαινομενικού ανάγονται στην Μία φαινομενικότητα, που δεν είναι άλλη από την αναλήθεια του Είναι εν γένει. – Στην Λογική της Ουσίας αποκαλύπτεται η πηγή της φαινομενικότητας. Αυτή είναι η έλλογη αυτοαναφορά (ο Λόγος), ο Hegel την ονομάζει και έμμεση συναγωγή (Vermittlung), που καταβυθίζεται στην εμφέρεια προς τον εαυτό της και δημιουργεί την κατ' ενεικόνισιν αυτοτέλεια, δηλαδή την έμφαση ή την εικόνα της αμεσότητας. Ωστόσο, η Λογική της Ουσίας παράγει και συγχρόνως αποδεκατίζει την κατ' ενεικόνισιν αυτοτέλεια του άμεσου, καθώς την εντάσσει στην δυναμική του έλλογου αυτοδιορισμού, ο οποίος αποκαθιστά την αμεσότητα στο ίδιο το παραγωγικό ολοκλήρωμα της απόλυτης αρνητικότητας του Λόγου.